

۲۰۱۷/۷/۲۷

م، نعیم بارز

ترور، اندیشه ها!

جناب قیس کبیر، چرا نوشته هایم را نا بود کردید؟

نوشته ذیل دو روز قبل من حیث ارتباط، به آدرس سایت «افغان جرمن» فرستاده شده بود،

اما یک کلمه هم دریافت نداشتیم که با کدام منطق نشراتی و تربیت انسانی حق نشر نیافت؟

آنچه چندی قبل تلفونی به من گفتمی باورم نمی شد که تا این حد در حق نویسنده و نوشته های بی گناه ظالم باشی. انسان با اندیشه اش انسان است و همین اندیشه و عقلانیت است که انسان را ماهیتاً از حیوانات روی زمین مجزا می سازد و یا به قول رونه دیکارت (René Descartes) فیلسوف فرانسوی «اندیشیدن همان من است و من همان اندیشیدن» اندیشه بوده که بنیاد علم را ساخته و علم زمینه بسی تحولات بزرگ و خلاقیت های محیرالعقلی را به وجود آورده، زندگی و دنیای انسان را دگرگون کرده و بهبودی بخشیده است. با چنین درکی اگر اندیشه و اندیشه هایی بیرون داده شده از انسان گرفته شود دیگر از انسان و انسانیت چه باقی می ماند؟

جناب قیس کبیر این را میدانید همینکه کسی چیزی می نویسد و به نشر میرسد، آن چیز هرچه باشد دیگر تنها به نویسنده آن تعلق نمی گیرد بلکه به مردم و در نهایت به فرهنگ و تاریخ یک کشور تعلق می گیرد و ارزش والای آرشیف نیز همین مفهوم را دارد که آن دست آورد های فرهنگی انسانی را از گزند روزگار حفظ می کند. شاید از دید شما من آدم خوبی نباشم اما همه نوشته های چندین ساله ام با شما و هیچ کس دیگر آزاری نرسانده، آرام در گوشه ای از سایت «افغان جرمن» خوابیده بود، هر گاه کسی می خواست چیزی خوب یا بدی را در او ببیند، با یک کلیک و اشاره انگشت، برق آسا در خدمتش قرار می گرفت.

محترم قیس کبیر شما چندی قبل به من تلفون کرده گفتید: اگر کسی برای «افغان جرمن» چیزی نوشته نکند، منبعده نوشته های گذشته شان از سایت حذف می شود. من گفتم باور کنید در میان شما مالکین مطلق العنان سایت ها خود را میان دو سنگ آسیاب می بینم و از شنیدن این حرفم، شما خندیدید ولی باورم نمی شد که شما مدعی روشنفکری در حق نوشته ها آنقدر بی تفاوت و ظالم شوید.

با این حال می دانم چیزی از دستم ساخته نیست ولی دردم اینست که در این دنیا به که اعتماد کرد و غم خود و رنج مردم در خون تپیده افغانستان را در کجا فریاد زد و اطمینان حاصل نمود که نوشته هایم یک روز بیرحمانه از بین نخواهد رفت.

جناب قیس کبیر شما خود می دانید که همزمان با تأسیس «سایت افغان جرمن آنلین» من به درخواست محترم آقای ولی احمد نوری، همکاری ناچیز قلمی خود را با آن سایت در پیش گرفتم، دیری نگذشت که اختلاف نظر و اختلاف در سلیقه شخصی میان شما مالک سایت و جناب خلیل الله معروفی و چند تن دیگر تبارز کرد، گرچه اختلاف میان انسان ها در هر کاری امر طبیعی است و انشعاب ها هم مطلقاً چیز بدی نیست، اما در هر امری راه حل معقول هم وجود دارد، بهتر این خواهد بود که قبل از انشعاب باید جوانب مثبت و منفی آن ارزیابی و محاسبه شود تا نسبت به نفع، ضرر بیشتر روی ندهد.

مثلاً در مبارزه با نظرات نادرست و به هدف نزدیک ساختن مردم در جهت شناخت منافع ملی و نزدیک شدن به سوی وحدت ملی نباید بیشتر از هر چیز به کینه توزی های شخصی و دوری گزیدن ها دامن زد، زیرا به حال یک ارگان نشراتی و در کل به نفع مردم یک کشور جنگ زده ای مثل افغانستان خوب نیست.

بهر حال بعد از دو سه سال آغاز کار «افغان جرمن» فعالین و گردانندگان اصلی همدیگر را تحمل کرده نتوانستند و سرانجام منجر به آن شد که محترم انجنیر خلیل الله معروفی به حیت یک عضو بسیار فعال و دانشمند از سایت «افغان جرمن» جدا شده، سایت دیگری را به نام «افغانستان آزاد – آزاد افغانستان» ایجاد کرد و بعد از آن هم پس از چند سالی که دوران رشد و شگوفائی «افغان جرمن آنلین» بود بالاخره یک سال قبل از بین گردانندگان همین سایت «افغان جرمن» یک سایت دیگری به نام «آریانا افغانستان آنلین» تحت رهبری محترم آقای ولی احمد نوری به وجود آمد. اینکه چرا تا امروز همه جانبه به این مسایل و اختلاف ها پرداخته نشده است و تا حال عمق اختلافات برملا نگردیده که آیا مشکل فکری، ایدئولوژیکی بوده و یا در سبک کار و یا هم در سلیقه ها و خود خواهی های شخصی و اخلاقی؟ امید است یک روز به این مسایل پرداخته شود، زیرا واقعاً ایجاب می کند در این مورد یک تحقیق همه جانبه صورت گیرد. تا چند نویسنده بیچاره مثل من هستی فکری شان را که همان آرشیف نوشته های شان است از دست ندهند.

ترسم از اینست که باز هم سایت دیگری به میان آید و نویسندگان با کمیت ناچیز خود از سوی صاحبان سایت ها مورد فشار و تهدید قرار گیرند. اگر هدف صاحبان سایت ها خدمت به مردم باشد چه فرق می کند که نوشته من در سایت «افغان جرمن» نشر شود و یا در سایت «آریانا افغانستان» و یا در هر دو، کاش صاحبان سایت ها این تحمل را می داشتند و می گذاشتند نویسنده به دلخواه خود یک روز نوشته خود را در یک سایت و روز دیگر در سایت دیگری می فرستاد.

به تکرار باید گفت چندی پیش شما محترم قیس کبیر به من تیلفونی زنگ زده و ضمن صحبت، گفتید در نظر است کسانی که قبلاً برای «افغان جرمن آنلین» مقاله می نوشتند اگر از این به بعد نه نویسند، نوشته های قبلی شان از آرشیف برداشته می شود. تکان خوردم و حیران ماندم چه بگویم. بالاخره حرف دلم را گفتم که در چنین شرایطی از سوی سایت ها من خود را در میان دو سنگ آسیاب می بینم، اما چون از آغاز تأسیس سایت افغان جرمن به در خواست آقای ولی احمد نوری بلا وقفه به همکاری قلمی خود با آن سایت آغاز نموده تا حال ادامه داده ام و حال که شما برای حفظ نوشته هایم در آرشیف «افغان جرمن» چنین شرطی را می گذارید می توانید، طبق پرنسیب خود تن رفتار کنید. و اکنون متوجه شدم که نوشته هایم را به دور انداخته اید و اینک ادعای داشتن پرنسیب و ادعای آزادی خواهی را از سوی شما دریافتم. با حرمت

مورخه ۲۰۱۷/۷/۲۵